

PBJK (Pochválený buď Ježíš Kristus), drahá sestra v Kristovi,

Foto: věznice Mírov, zdroj: <https://www.vscr.cz/organizacni-jednotky/veznice-mirov/clanky/detail/znamy-rapper-za-zdmi-mirovske-veznice>

Keď sme boli vo väznici v Mírove, tak strašne pršalo a začali sme sa modliť za to, aby prestalo pršať. Stalo sa nám to aj vo väznici Rýnovice a tam po modlitbách prestalo pršať. No tak som sa začal modliť a vnímal som

jednu vec, že Pán dá prestať dažďu až vtedy, keď sa začnú svedectvá, keď sa On oslávi, keď Jeho zavoláme, pustíme do tejto väznice. Viete, ak sú chvály, tak je to hneď od začiatku, ale s Egom to je iné a tým, že do Mírova sa nedostaneme len tak, a ako mi povedali, že takéto podujatie tu ešte ani nebolo, tak sem Ježiša prepašujeme aj inak. Vychádzajúc zo Svätého písma: „**Flp 1,18** Čo na tom?! Len nech sa akýmkoľvek spôsobom, či už pod dajakou zámenkou, alebo úprimne zvestuje Kristus. A ja sa tomu teším a budem sa tešiť“ A všimni si, že sa hralo na nádvorí, pred nami a všade okolo nás v oknách odsúdení, takže počúval skoro celý Mírov. Chvála Pánovi.

Časť listu od Tomáša z väznice v Opave ČR: „Kristov pokoj tebe i celej tvojej rodine, každý deň na vás myslím v modlitbách a prosbách, aby vám stále Otec žehnal ako doposiaľ, lebo konať Božiu vôľu je o trpezlivosti a hlavne o

Bez Ježiša nemôžeme s nikým bojovať, ani s hriechom, se satanom se sújmi sklony ke zlu, budeme akorát bojovať sami se sebou a

vytrvalosti. Niekedy to nie je jednoduché, ale

robme to s radosťou. Hovorí sa: život je boj, ale ja hovorím: život je Ježiš Kristus. Bez Ježiša nemôžeme s nikým bojovať. Ani s hriechom, so satanom, so svojimi sklonmi ku zlu. Budeme akurát bojovať sami so sebou a je jasné, že bez Ježiša máme každý boj dopredu prehraný. Ale s Ježišom to už má zmysel pripravovať sa na boj, pretože boj skôr či neskôr príde a dajme sa na pochod spolu s Ježišom. S Ježišom odrazíme každý šíp od toho zlého.“

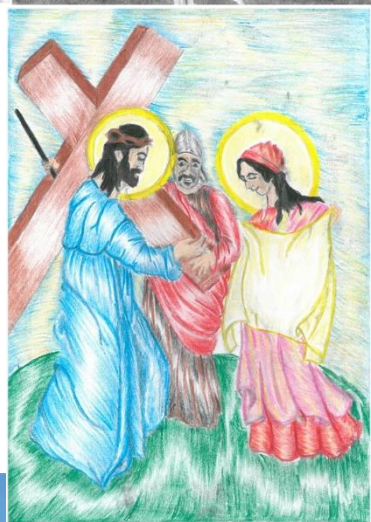
Foto: Tieto krásne obrázky nakreslil vo formáte A4 Jožko a jeho kamarát z väznice BB - Kráľová.

Foto: Vo štvrtok 23.7.2022 sme navštívili väznicu Košice - Šaca a väznicu Rimavská Sobota - Sabová.

Príspevok Jakuba Slaninku (na fotke vľavo): „Chcem svedčiť o tom, čo sa udialo za posledný týždeň. Minulý víkend som absolvoval s rodičmi duchovnú obnovu s otcom Jamesom Manjackalom. Stretli sme sa tam aj s Michalom. Zlý sa snažil túto akciu rôznymi spôsobmi ľuďom znemožniť, ale koniec koncov, Ježiš víťazí. Mohol by som hovoriť o veľa chvíľach, ktoré ma oslovili a kedy sa ma Boh dotýkal, ale chcem povedať o jednej, ktorá má zasiahla najviac. Moja mamina je už od svojich 30 rokov veľmi chorá a

diagnostikovali jej už 12 diagnóz. Veľmi ju trápilo, že jej pred 7 rokmi zistili intoleranciu na kravskú bielkovinu, keďže milovala syry a mliečne výrobky. Odvtedy nemohla vôbec nič, čo by sa nejakým spôsobom stretlo s mliekom. Žiaden syr, žiadne maslo, dokonca ani chipsy, ktoré obsahovali mlieko a podobne. Celých 7 rokov ale verila, že príde chvíľa, kedy to skončí. Cez túto duchovnú obnovu sa modlil otec James modlitbu uzdravenia a pomenoval maminine diagnózy, povedal jej meno a povedal, že je uzdravená a požehnaná. Mamina bola v úplnej bázni a veľmi sa tešila a vzdávali chválu a vďaka Bohu. Keď prišli domov, mamina si hned' dala syr. Vôbec nič jej nebolo. Za normálnych okolností by mala krčie a trnul by jej jazyk. Ráno si dala znovu syr. Vôbec nič jej nebolo. V nedeľu mala objednaný bezlaktózový obed. No keď prišla na obed, povedali jej, že už bezlaktózové nemajú. Mamina si teda povedala, že veď vlastne to vôbec nevadí... Bola som uzdravená! Tak si dala normálny obed pre nealergikov a vôbec nič jej nebolo. Pán ju úplne uzdravil a oslobodil. Pán je verný a túži po každom z nás. Keď sme boli vo štvrtok s Michalom vo **väzniciach Košice-Šaca a Rimavská Sobota**, svedčil som práve o tomto uzdravení. Keď sme skončili v Rimavskej Sobote, prišiel za mnou jeden z odsúdených. Bol to 28 ročný chalan a povedal mi: „Ahoj. To, čo si hovoril, sa ma veľmi dotklo, zasiahlo ma to... Moja mamina je tiež chorá. Má flaky na rukách a neviem, čo jej je. Mohol by si sa za ňu, prosím, modliť?“ Chcelo sa mi plakať a zároveň som bol šťastný. Boh sa dotýka väzňov, ktorí si myslia, že už stratili všetko, a že už nemajú nárok na šťastie. Boh im ale dáva ďalšiu šancu a vidíme na vlastné oči, že bojuje o ich srdcia. Amen“ Asi si si už všimla, že niekedy dávam aj list ako reakciu na danú väznicu, ktorú sme navštívili, no a tu je jedna reakcia na modlitby chvál v Košiciach - Šaci, od brata, ktorého opica-diabol nechcel pustiť za nami. Tak sa pozri, ako

to vyriešil náš Pán Ježiš Kristus: **Časť listu od Matúša z Košíc - Šace:** „Dobrý deň, pán Mgr. Libant :) Ako začať? Začnem presne tým, čo sa deje v mojom živote :). Začnem od konca :). Stretnutie s Vami osobne na úplný koniec Vášho koncertu tu v Šaci :). Viete čo? Pán Ježiš Kristus je taký „frajer“ :), že urobil všetko preto, aby som sa mohol zúčastniť hocíjakým spôsobom, na základe akýchkoľvek okolností, udalostí, nepriazne tu v rámci ústavu. Skrže nášho presťahovania z oddielu kvôli prerábke, ďalej mojej indispozícii kvôli úrazu z futbalu a mojej roztrhnutej šľachy – achylovky a nakoniec referentom, ktorý ma mohol vziať, lebo ma počul, že veľmi chcem ísť na koncert Dismasu, ale nemal ma v zozname, tak ma nezobral : (To nič nemenilo na tom, že som nezanevrel do posledného okamžiku! A to jest to, že viete ako to v ústave chodí :) Strihanie mali práve nástupári, nieto my z iného oddielu! Ale všetko je chvála a česť Pánova (Ježišova) a zariadil to tak frajersky, ako to vie iba On a nikto iný! A druhý pán referent ma zobral ostrihať sa z traktu „B“ do traktu „A“, kde bol aj koncert a zároveň sa tam nachádza aj holič :). Čo to znamená? Že ak sa človek úplne odovzdá Bohu a dôveruje Mu na 100 %, že On tvorí všetko v mojom živote a úprimné trosky a modlitby priamo k Nemu samotnému vždy vyslyší, presne ako hovorí sv. Faustína a mnohí iní v sv. Písme, že čokoľvek poprosíte Pána s čistým úmyslom a srdcom, tak to splní :). A to je aj môj prípad priamo od Neho samotného! Týmto som uveril v Neho ešte viac a patrí Mu úplne celý, lebo On to takto chce!... Chvála Mu aj Vám všetkým! Inak zariadil to tak, že som a ešte dlho budem z toho očarený a nikdy na to nezabudnem! Silný zážitok, možno silnejší než samotný koncert, lebo práve všetko je to, ako má byť! Prečo? Lebo ten môj pozdrav, keď som si Vás dal zavolať po koncerte a chcel sa Vám predstaviť, kto som, že som ten Matúš Olexa, ktorý Vám písal 10 str. list atď... tak, keď ste podišiel ku mne a podal mi ruky, tak skrže Vás Pán Ježiš úradoval do konca mojej prosby a to tým, že síce už ste pán Libant Michal, ale Ježiš bol a určite je vo Vás stále! Ale ten okamžik nezabudnem, ako som sa na Vás pozrel do očí, tak ste žiaril až mi došli slová a chcel som byť len v tom okamžiku vo Vašej prítomnosti. Prečo? Lebo Ježiš Kristus bol tým, čo mi skrže

KRISTUS BOL TÝM ČO MI SKRZE VÁS PODAL RUKY, MILUJE MNE, A AJ PLÁČEM RADOSŤOU

Vás podal ruky. Usmial sa a až plačom radosťou, čo Vám teraz píšem! Milujem, áno, milujem Ho (Ježiša Krista) celým svojím bytím a ja Mu ďakujem za všetko, čo mi dal okúsiť počas celého života. A aj teraz. Ste úžasný človek a máte môj obdiv a to veľký a hlboký, poklony, uznanie, lebo robíte tú najsprávnejšiu vec v živote ľudí! Lebo to samotný Boh takto chce :). Chvála Vám a chvála Pánovi, že vo Vás našiel zaľúbenie a dal Vám tento talent a dar :). Toľko Vám chcem

napísať, že aj slová sú zbytočné, lebo nieto toľko atramentu ani papiera, aby som to všetko vyznal, čo som prežil :). Je to pravdivé svedectvo, ktoré ľudská bytosť nevie takto opísať v takom slovo-poradí! To Duch Svätý úraduje a chce, aby bol (JK) oslávený za svoju veľkosť! Ďakujem :). Teraz sa idem pomodliť a pokračujem ďalej :). Celý tento list patrí Ježišovi. “ Ozaj dôverovať je mať vieru v Ježiša, že On sa postará vždy. Celé NL je vždy o tom istom „**Boh ť'a miluje**“.

Príspevok Alexandry Hercegovovej (na fotke zo dňa 25.6.2022 je v strede): „Vo väznici som bola prvýkrát. Pri vstupných kontrolách, ostnatom plote a zrkadlových sklách som si uvedomila, že tam nejdeme na žiadnu exkurziu ani kvôli zábave. Došlo mi, že pár metrov oproti mne budú stáť muži, ktorí možno niekoho zabili, znásilnili, uniesli alebo mu

urobili niečo horšie. Môj vzťah k mužom je všeobecne komplikovaný a k tým, ktorí niekedy dávno neboli fěr, je ešte komplikovanejší. Ale už po prvých minútach, kedy tam vstúpili, som silno vnímala Ducha Svätého, ktorý tam s nami bol. Ocko mi ukazoval, že tie Jeho deti predou mnou neľúbi o nič menej ako mňa. Že sú preňho rovnako drahí a znamenajú strašne veľa. Silno sme vnímali ich blízky, ktorí zostali vonku. Videli sme, ako sa Pán dotýka ich srdca a ako možno v niektorých práve dnes začal čosi nové. Pre nás všetkých to bolo celé veľmi osobné, blízke a hlboké. Samej mi ukazoval v akom väzení držím svoje srdce a ako vôbec nezáleží na tom, že to tak doteraz bolo. Že mi stačí znova sa rozhodnúť pre Neho, lebo On nikam neodišiel. Títo väznení muži dnes slúžili oveľa viac mne, ako ja im.“

Oficiálny zdroj foto: <https://www.vscr.cz/organizacni-jednotky/veznice-oracov/clanky/detail/koncert-lmury>

Foto: Věznice Oráčov, koncert L'Múry: „ORÁČOV, 29. června (VŠČR) – V neděli 26. června v dopoledních hodinách se v tělocvičně věznice rozezněly hlasy slovenské křesťanské skupiny L'Múry. Koncert se uskutečnil pod

záštitou spoločenství Dismas. V úvodu poděkovala kaplanka věznice vedení věznice i všem, kteří se podíleli na organizaci vystoupení. Koncertu se zúčastnilo 55 odsouzených, kteří přivítali vystupující potleskem. Posléze se mohli zaposlouchat do křesťanských písní, které prolínaly příběhy z vězeňského prostředí, jenž zazněly z úst dlouholetého pracovníka vězeňské služby a zakladatele spoločenství Dismas Michala Libanta. Pro odsouzené mohly

být příběhy povzbuzením, že i jejich životní příběh by mohl skončit dobře. Spoločenství Dismas se snaží o nápravu odsouzených pomocí víry a pomáhá jim i po propuštění na svobodu. “ Tu by som sa s vami chcel podeliť o jednu skutočnosť, ktorá sa nám stala počas týchto troch väznic, ktoré sme navštívili v Českej republike. Keď sme odišli z väznice Rýnovice, ktorá je na severe Čiech, tak sme sa vybrali na západ až k nemeckým hraniciam, do Karlovarského okresu do dedinky Přílepy, kde sme mali prenocovať v jednom hostely. Ako sme tam prichádzali, tak znela hudba, videli sme pódium, stánky a dozvedeli sme sa, že tam je „Pout“, teda kresťanská púť, ale časom sa z toho stali hody, alebo ešte jeden názov je, a to odpust. V každom prípade sa nám moc nedalo zaspáť, nakoľko hrala hudba veľmi hlasno, tak sme sa išli prejsť a že sa pôjdeme pokloniť do chrámu. No ale chrám – kostol sme v dedinke nenašli, len takú malú kaplnku, ktorá bola otvorená a aj sa tam svietilo, ale bola taká spustnutá, zanedbaná. Na druhý deň sme sa naraňajkovali a milá babička sa pýtala, kam ideme a pod. Tak sme jej povedali, v čom spočíva naša služba a potom som sa jej opýtal, či aj ona verí. Odpovedala mi rázne, že určite nie, lebo keby bol Boh, nedopustil by to, čo sa robí. Klasická odpoveď, na ktorú mám síce odpoveď, ale je to ozaj na dlhšie a veľa ľudí to nechce ani počuť. Tak som sa jej ešte opýtal, že kde je kostol, keďže som nevidel kostol v dedinke a ona odpovedala, že v susednej dedinke je, a tak som sa jej do tretice opýtal, lebo som videl, že má veľký prehľad, či pozná niekoho, čo z jej dedinky chodí do toho kostola vo vedľajšej dedine aspoň v nedeľu. Jej odpoveď ma odrovnala: „Nechodí nikto“. To je realita bratia a sestry, modlime sa.

Foto: počas presunu z väznice v Oráčkove do Ostrova, sme išli na svätú omšu do Karlových Varov, ktorá bola slúžená práve kaplánom z Ostrova Penjuk Andrij, ThLic. A bola celá po ukrajinsky a nielen to a boli tam práve naši bratia z Ukrajiny a ako vidíte, sú tam dve veľké ukrajinské zástavy. Tak aj takto sme sa modlili za pokoj vo svete.

Po vystúpení vo väznici Ostrov som sa rozprával s dvoma milými príslušníkmi. Pýtal som sa ich, ako sa im vystúpenie páčilo. Odpoveď bola, že sa im páčila hudba, ale len hudba, lebo ako sami povedali, sú ateisti. A ten jeden mi povedal: „Prečo radšej nejdeme zahráť normálnym ľuďom vonku“. Tak skúsenosti, čo som mal, tak práve vo väznici v Ostrove, kde bolo do 50 chlapov, sa ozaj plakalo a dotýkal sa mocne Duch Svätý, ale týchto príslušníkov nie, aj keď boli skoro na celom programe. A to je to myslenie „spravodlivého“ ... ja som nikoho nezabil, ja žijem usporiadaný život, ale takých sa Boh nedotkne a ani ich neospravedlní. Poznáme to aj v časti Sv. písma: **Lk 18,9-14**. Preto aj na ďalšom mieste hovorí, že mýtnici a neviestky vás predchádzajú do Božieho kráľovstva. (**Mt 21,31**) Normálne po tejto skutočnosti môžem len plakať. Preto buďme my tými pravými zvestovateľmi evanjelia tam, kde sme.

Oficiálny zdroj: <https://www.abu.sk/archiv/spravy/v-trnavskej-arcidieceze-ukoncili-slavnostnou-svatou-omsou-dieceznu-fazu-synody> : „**TRNAVA 29. júna 2022 - Dnes, na slávnosť sv. Petra a Pavla, apoštolov ukončili v Trnave slávnostnou svätou omšou diecéznu fázu Synody o synodalite 2021 - 2023. Celebroval ju trnavský arcibiskup Mons. Ján Orosch.** Po skončení slávnosti v Katedrále sv. Jána Krstiteľa sa odobrali koordinátori - členovia Arcidiecézneho synodálneho tímu na blízky Arcibiskupský úrad, kde spolu s trnavským arcibiskupom Jánom Oroschom zotrvali vo vzájomných rozhovoroch počas ďakovnej večere za ich záslužnú činnosť pri vedení diecéznej fázy Synody o synodalite, ktorú dnes v Trnavskej arcidieceze formálne uzavreli. “ Spomeniem k tejto udalosti jednu príhodu, ktorá sa stala, keď

nám arcibiskup hovoril o službe a všetci samozrejme mali povypínané mobily, aj ja, ale zrazu mi začal vibrovať mobil, tak som si chytil vačok a už som vedel, o čo ide. Bolo totiž 20.00 hod., tak som sa pozrel na arcibiskupa a on práve rozprával dôležité veci, tak som sa rozhodol, že sa začnem modliť sám. Dal som dole hlavu, odovzdal som ťa do úmyslov, a keď som sa domodlil „Otče náš“ tak som prestal, lebo keď chodím po väzniciach, tak hovorím, že nech som kdekoľvek, modliem sa tam, kde som a najlepšie aj s tými, čo sú so mnou. Tak som sa rozhodol osloviť arcibiskupa, povedal som mu, že sa modlíme už 7 rokov túto modlitbu a všetci členovia o tejto hodine prestávajú robiť činnosť, ktorú robia. Stretneme sa v modlitbe tam, kde sme a spoločne sa takto spájame duchovne aj na diaľku. Ako som mu povedal krátke svedectvo, postavil sa a vyzval všetkých kňazov a dôležité osoby v trnavskom kraji a povedal im, že „ideme sa bratia a sestry modliť za našich bratov a sestry vo väzniciach“. Tak bola to dlhšia modlitba a zvolával na teba a spol. všetky chóry anjelov, mocností, panstiev, celé zástupy anjelov, aby teba a tvoju rodinu strážili. Bol to

mocný čas. Potom sa ma pýtali, ako funguje naše spol. Dismas. Tak som začal svedčiť a poviem ti, že ma prepustili až o 21.45 hod. Ozaj mal Pán plán, aby aj takýto dôležití ľudia, ktorí sú často veľmi zaneprázdnení, počuli, že Boh sa rád prechádza za múrmi väzníc a počúva

modlitby. Chvála ti, Pane. **Foto-Lukáš Blažo: spoločná fotka na nádvorí Arcibiskupského úradu v Trnave.**

Časť listu (foto) od Chiere z väznice SEND Anglicko: „Drahý Dismas, už dlhšie som vám chcela napísať, ale nikdy

God has told me to write since meeting Micheal, here at Send, I knew god wanted me to be apart of Dismas aswell.

som, že Boh chce, aby som aj ja bola súčasťou Dismas. Som rímskou katolíčkou už niečo vyše roka a nemôžem byť šťastnejšia. Za svoju patrónku som si vybrala Matku Máriu, pretože mám silné spojenie s Pannou Máriou. Keď pomyslím na to, čo urobili nášmu Pánovi a našej Matke, plačem a bolí ma srdce. Viem, že to, čo robíte je úžasné a modlím sa za vás všetkých. Dúfam, že sa raz budem cítiť dosť dobre, aby som bola ako vy. S láskou Cherie“

Časť listu (foto) od Kolomana z väznice Leopoldov: „...ale chvála Pánu Bohu Pán nado mnou stojí a tu v Leopoldove mi spravili veľké vyšetrenie a zistili, že inzulín, ktorý som si aplikoval raz denne, nemusím viac užívať a dali mi miesto inzulínu tabletky, nakoľko mám cukor nízky. Braček môj, som šťastný a modlím sa k nášmu Ockovi za uzdravenie. Michal, pani doktorka mi vraví na ambulancii, že hodnoty merania sú výborné, či držím diétu. Úprimne, nesmel som ju klamať, ani by som si nedovolil. Odpovedal som, že si občas doprajem aj sladké, tak sa smiala a povedal som, že môj Pán stojí pri mne. Tak sme sa povyprávali, pýtala sa na moju vieru, tak som povedal, že patrí do bratov DISMAS a povedala, že pozná Vás, tak som rád.“ Len pre upresnenie. Kolomana premiestnili z iného ústavu, nakoľko je silný cukrovkár a keď mu v Leopoldove po modlitbách robili veľké testy, tak zistili, že má takú nízku hladinu, že mu dali len tabletky a nezabudol svedčiť o tom doktorke, prečo sa to stalo, a tak ju evanjelizoval. Bohu nič nie je nemožné.

Vo štvrtok 30.6.2022 som sa ponáhlal navštíviť našich bratov do väznice v Hrnčiarovciach. **Foto: špeciálny pedagóg Václav B. pred touto väznicou.**

Ako som vstúpil do ústavu, tak ma požiadali, či by som nemohol ísť na jedno špeciálne oddelenie OBR (oddelení z bezpečnostným režimom - zväčša sa tam dávajú tzv. neprispôsobiví odsúdení, ktorí sú nebezpeční resp. môžu ubližovať odsúdeným alebo personálu) ohľadom jedného odsúdeného. Súhlasil som a verím, že Vlasto, ktorý je aktuálne na OBR a nemôže sa zúčastniť nášho stretnutia z bezpečnostných dôvodov, bol povzbudený a že ak človek dôveruje Pánovi, tak je všetko možné, lebo On hľadá jednu stratenú ovečku a nechá 99 tak (Lk 15,3-7). Tak toto slovo mi prišlo na túto situáciu. Ver mi, že čoraz častejšie mi Pán dáva na srdce, aby

som hovoril našim členom, že sú svetlo pre iných a svetlo má iné vlastnosti ako tma. Veľké vlastnosti svetla sú pokora, skromnosť, pomoc druhým a modlitba za nepriateľov. Vtedy sa človek úplne odlišuje od logiky tohoto sveta a svetlo, ktoré zapálil Duch Svätý, už nedáva pod stôl, ale umiestňuje ho do stredu miestnosti, aby ho každý videl, lebo to je účel svetla. Žehnám ti, že by si bol na tom správnom mieste a ukazoval im jasnú cestu do neba, lebo **Ježiš je jediná cesta! (Jn14,6)** A teraz by som rád, uviedol aj jeden z cieľov našej návštevy práve v tejto väznici blízko Trnavy. A to

bolo odovzdanie darčeka a poďakovania za to, že sa niektorí členovia zapojili do synodálneho procesu a dostali ruženec (vid' foto).

Foto: Na snímke Martin David, ktorý získal ocenenie Dobrovoľník roka 2021 v kategórii Dobrovoľník pomáhajúci na Slovensku 5. apríla 2022 v Bratislave. / Foto: Jakub Kotian. Zdroj: <https://www.povecernik.sk/spravy/presov-a-region/rom-martin-david-ziskal-ocenenie-srdce-na-dlani-2021/>

Róm Martin David zabodoval v celoslovenskom kole ocenenia Srdce na dlani 2021 v kategórii

Dobrovoľník pomáhajúci na Slovensku. Róm z Čičavy bol vybraný spomedzi 315 nominovaných jednotlivcov a organizácií. Dosiaľ nie je známe, že by Róm získal podobné ocenenie. Jeho dobrovoľníctvo je pozoruhodné nielen pre jeho rómsku národnosť, ale aj pre jeho zdravotný hendikep, starší vek i pre jeho službu väzňom. Pomáha chudobným ľuďom distribúciou použitého oblečenia, realizuje hudobné programy a osvetovú činnosť vo väzniciach, pomáha mladým v rómskych osadách nájsť vlastnú sebahodnotu a vypomáha pri realizovaní tanečných a divadelných mládežníckych aktivít ako doprovod. Martina pozývam do väzníc a musím

napísať, že naša spolupráca nie je len so mnou v rámci Dismasu, ale aj moja manželka Mirka mu pravidelne posielala skrze Jožka Šišku do Čičavy autá plné charity, oblečenia a toho, čo ľudia potrebujú, najmä kresťania. Za všetkých

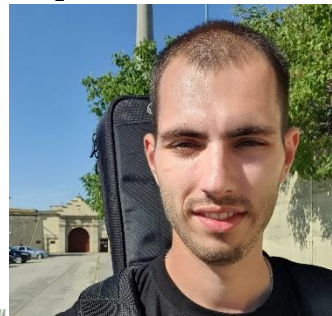

napíšem, že sme radi, že sme mohli prispieť, pomôcť k tomu, aby sa Dávid, ako Róm, dostal až k tomuto oceneniu. Veľmi sa tomu tešíme, lebo je to náš brat v zbroji a nech to všetko slúži na Pánovu slávu.

Foto: arcidiecézne stretnutie rodín, Križovany nad Dudváhom, dňa 2.7.2022, Arcibiskup Mons. Ján Orosch

v rozhovore o poverení dokumentu pápeža Františka „vysielaním rodín“.

Príspevok Adama Likavčana z návštevy vo väznici v Leopoldove (vid' foto): „PBJK! V nedeľu 03.07. som mal možnosť opäť sa stretnúť s bratmi za múrmi Leopoldova, kde sme spolu slávili dve sv. omše. Na jednej z nich sa ku mne pridali bratia s gitarou a cajonom (čítaj kachónom) a keďže na gitare mali roztrhnuté niektoré struny, daroval som im nové. Ďalší sa so mnou podelili o tom, čo sa dialo počas vystúpenia Lámačských chvál v máji. V strede modlitby prišli pre jedného odsúdeného a odvieďli ho. No nie preto, že by spravil niečo zlé, ale preto, že ho prepustili! A to nie je hocijaká vec, je to Božia milosť. Ocko koná

zázraky aj dnes, stačí mu otvoriť svoje srdce. BVŽ+“

Foto: Velehrad Česká republika, dňa 4.7.2022 počas svedectva spol.

DISMAS, kde bola veľká slávnosť, nakoľko tu vykonávali misijnú činnosť práve Sv. Cyril a Sv. Metod.

Príspevok Maroša Bilíka (na fotke brat vedľa mňa a naša nová pomoc v službe Nikola): „+PBJK 4.7.2022 sme sa vybrali

do služby k našim bratom na Moravu, presnejšie do mesta Velehrad. Bol to veľmi požehnaný čas, kde sme stretli veľa známych ľudí. Púť/odpusť, ktorá sa tam každoročne koná, je k úcte svätých Cyrila - Metoda. Bolo vidieť, že tento jarmok má dlhodobú tradíciu. Mesto nás prekvapilo krásnymi historickými budovami i obrovskou katedrálou. Bol tam nielen svetský program ako kolotoče, stánky, ale aj veľa duchovného programu, či už chvály, omše, svedectvá či workshopy. Jeden z workshopov mal aj kapitán Michal Libant, kde hovoril o spoločenstve Dismas. Veľkým potešením

a požehnaním pre nás bolo, keď pri prechádzke námestím išiel okolo kňaz, ktorého Mirka Libantová ako prvá pozdravila + Pochválený buď Ježiš Kristus. Prekvapivá reakcia kňaza bola: „Hmmm, vy ste Slováci a odkiaľ ste?“ Po krátkom rozhovore s ním Michal hovorí: „My sme kresťanské väzenské spoločenstvo - Dismas. Chodíme a hlásame a povzbudzujeme vo viere väzňov, ako na Slovensku tak i v Českej republike, a plánujeme ísť teraz do Olomouca budúci týždeň.“ Kňaz na to: „Waw, to je záslužná činnosť, to mám radosť. Ja som

Biskup Olomouca diecézy (biskup Josef Nuzík), a rád Vám požehnám!“ Biskup zdvihol ruku (**viď foto**) a povedal: „Nech Vás, Vašu službu, celé rodiny i spoločenstvo žehná všemohúci Boh Otec, Syn i Duch Svätý, amen!!! Pán Boh to zázračne načasoval a bolo to pre nás veľkým povzbudením, že sme takto dostali požehnanie od biskupa. #PANSASTARA. V dave 15 000 účastníkov toho krásneho stretnutia som spozoroval aj kaplána Mgr. Blažej Pelána z **väznice Plzeň Bory**, ktoré som navštívil pred korunou (**viď foto-pri modrej dodávke**) Ten ma zaviedol k väzenskej prezentácii, kde som našiel zaujímavé obrazy, teda fotky a na jednej z nich bol práve kaplán z Ostrova, ktorý sme pred dvoma týždňami navštívili a túto fotografiu

Vám sprostredkovávam. **Foto: vo väzenskej cele počas rozhovoru s kaplánom z Ostrova Penjuk Andrij ThLic.**

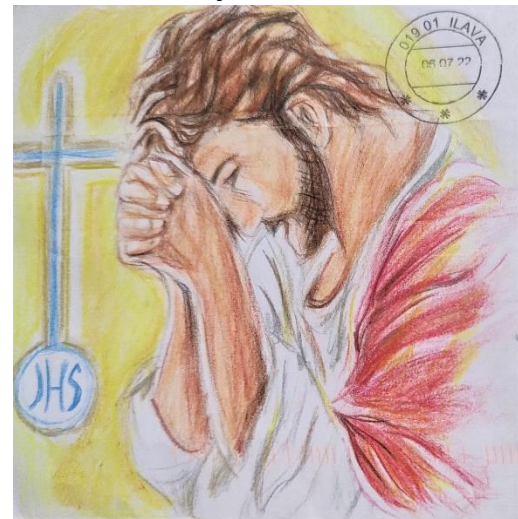
Časť listu od Ľubomíra B. z väznice v Sučanoch (foto): „Už je to tretí rok, čo som vo väzení a vieš, moja mama sa

po rokoch, ktoré som sa modlil, ma Boh otecko vyslyšal a volal ma pedagóg, že

nechcela so mnou baviť. Tuším si aj zmenila číslo a aj od sociálnej

mama nemá záujem o komunikáciu so mnou. Po rokoch, ktoré som sa modlil, ma Boh Otecko vyslyšal a volal ma pedagóg, že mám poštu, som rozmýšľal že od koho. A písala mi moja mama, že sme jej deti, ktoré ona ľúbi, tak som sa veľmi potešil, aj keď aj poplakal som si, pretože.“ Znovu vidíme, ako Boh koná cez modlitby. Vieš, prečo stále uverejňujem tieto listy? Lebo je to na tvoje a moje povzbudenie, aby nás to pritiahlo k Bohu bližšie, aby sme neochabovali vo viere k Nemu.

Časť listu od Ľubomíra z väznice v Ilave (foto + obrázok): „V živote sa

MAJÚCE. NAPRIED VŠETKEMU, VIDEL SOM ŤA RAZ ALE MAM POČÚ, ŽE STE SPOLU ZARÝ DEŤ. MAZVAL SI MA PRIATEĽOM. TOČ SI TO CENÍM.

občas vyskytnú okamžiky, ktoré nás donútiť spomaliť a zamyslieť sa. A presne takým okamžikom je pre mňa Tvoj list. V tú nedeľu som bol aj na omši aj na koncerte. Chalani boli výborní, takí autentickí. Veril som im každé slovo aj každú notu, čo zahrali. Samozrejme som Ťa tam videl, akosi sa nedáš

prehliadnuť a aj niekoľkokrát som za Tebou chcel skočiť, ale stále si mal kopy ľudí okolo seba a ja som mal trochu inú predstavu o našom stretnutí, tak som to nechal na budúcnosť. Myslel som, že ďalšiu možnosť sa porozprávať budeme mať tento týždeň. Hrali sme totiž takú divadelnú hru, s vianočnou tematikou. Ja som tam mal nejaké hudobné vstupy aj s našou psychologičkou, ktorá ale že strašne dobre a hlavne čisto spieva. Myslel som, že Ťa tam stretnem a pokecáme.

No, nabudúce. Napriek všetkému, videl som Ťa raz, ale mám pocit, že sme spolu každý deň.“ Stáva sa to aj tebe, že sa

stretnes s človekom a ako keby ho poznáš už roky? Mne áno, ide zväčša o bratov a sestry, ktorí sú plný Ducha Svätého a majú pokoj v srdci.

Foto: 7.7.2022 vo štvrtok sme sa rodinky z Dismasu stretli s biskupom Rábekom v Bojničkách

Časť listu od Violy z väznice v Bratislave: „Máš veľmi veľkú pravdu, že veľa ľudí mi vraví a smeje sa, že zrazu som veriaca? Ja som bola stále, len som zišla z cesty, ale stáva sa aj to. Najprv som si myslela, že to BOH na mňa zanevrel, že sa mi nedarí, no až tu som znova pochopila, že ON bol celú dobu SO MNOU. Snažím sa byť dobrou kresťankou, aj keď nie vždy sa mi to darí. Sú tam so mnou ženy, a ich muži, bratia sú tiež zavretí a píšu im listy, že uverili a tak, a tieto ženy sa čudujú, či sa zbláznil. A ja im na to, bol u nich DISMAS, ktorého poslal Boh a dejú sa zázraky.“ Tak veľmi nás teší a verím, že aj teba, že takto Boh-Ocko koná a používa si nás na šírenie evanjelia a na svoju slávu. Ešte dodám k tomuto listu, že jej v BA odpustili ďalší výkon trestu. Vďaka Ježiš.

ženy sa čudujú, či sa zbláznil. A ja im na to, bol u nich DISMAS, ktorého poslal Boh a dejú sa zázraky.

Oficiálny zdroj: <https://www.zvjs.sk/sk/aktuality/dismas-a-rod-s-medzi-odsudenymi-v-saci>: „Po takmer ročnej pauze zavítalo dňa 23.06.2022 do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Košice-Šaca spoločenstvo Dismas. Toto spoločenstvo bolo založené s cieľom venovať sa odsúdeným osobám a prinášať im za múry väzníc svetlo nádeje prameniacej z viery v Boha.“ **Foto: väznica Košice- Šaca kapela RODS**

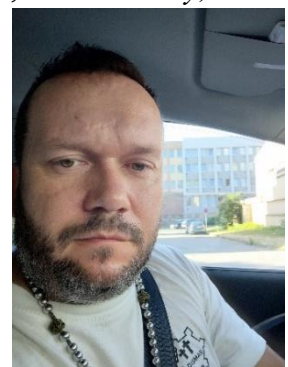

„Na spomínané štvrtkové stretnutie ako hudobný hosť spoločne s Dismasom prišla kapela Rods. V tejto kapele pôsobia štyria mladí muži, ktorí už spolu fungujú tri roky. Hudbe sa všetci členovia kapely venovali od malička, pričom si prešli vývojom cez hranie komerčnej hudby v divadlách, na oslavách či iných podujatiach. Podobné vystúpenia ich však nenapĺňali až sa dopracovali ku hraniu chvál – worshipu. Práve tento žáner priniesli všetkým zúčastneným.“

Časť listu od Tibora z väznice Košice-Šaca(foto): „Braček, Michal, mám pre teba svedectvo. Človek, ktorému ty tá opica mocne v rukách, keď ja som mu zvestoval Slovo, no on mi stále hovoril že sú to bludy čo sa

pretože ho mala tá opica mocne v rukách. Vieš, ja som mu zvestoval Slovo, no on mi stále hovoril, že sú to bludy, čo sa píše vo Svätom Písme. Aj mu vadilo to, že sa na izbe modlím a poviem ti, že mi to dvakrát príjemné nebolo. No modlil som sa k Pánu Bohu takto: Pane, prosím Ťa, ukáž mi pravdu o sebe tak, ako si ju ukázal Ty mne, nech už viac nie je klamaný tou opicou. Amen. A vieš, čo ti poviem, že som ho aj zapísal na koncert, sám neviem, prečo som to urobil. Ale teraz už viem, že Pán takto zaúradoval, on ti aj podal potom ruku. A vieš čo, braček, Michal? Keď sme sa vrátili späť na pálku a prišli sme na izbu, on sa normálne rozplakal a povedal mi, že všetko, čo som mu hovoril, je pravda, len si to nechcel priznať. Aj to povedal, že opica dostala ranu neotrasiteľnú. Pán tak vzhliadol na moje poníženie a povýšil ma, chvála Pánu Bohu za to!

Foto: nedeľa ráno 10.7.2022 a putovanie za našimi bratmi v Košiciach v meste na väzbu, nakoľko v Košiciach sú dve väznice. Dve sv. omše a svedectvá na oslavu Pána.

Príspevok Editky Krehikovej na fotke v pravo: „...navštívili blízky chrám, Katedrálu Sv. Jána Krstiteľa. Tu v tomto chráme sú uložené vzácne relikvie. Sú tu uložené ostatky blahoslavených biskupov Petra Pavla Gojdiča a Vasil'a Hopku. Oni boli väznení v čase komunizmu, keď bolo

prenasledovanie Cirkvi najmä gréckokatolíckej, kedy chceli zničiť vernosť Cirkvi svätému otcovi. Je tu uložené aj Turínske plátno (Jeho verná kópia). Plátno, do ktorého bolo zabalené telo Ježiša Krista a uložené do hrobu. Možno vidieť rany, utrpenie Pána, ktorý za nás toto podstúpil. S bážňou sme sa všetci pozerali na toto sväté plátno, kde môžeš uzrieť odtlačok Ježišovej tváre a jeho svätého tela. Následne sme išli ku kostolu Otcov Františkánov. Tam na nás čakal brat františkán, ktorý nám predstavil krásnu zbierku relikvií svätých a blahoslavených. Bolo ich tam asi 400. Pri každej relikvii (kostička, odev ktorý nosil) bolo meno a fotografia alebo obrázok svätého, svätej. Bolo to čosi úžasné. „Byť medzi svätými“. Bola som zasiahnutá a dojatá z tohto miesta - vidím to miesto a skutočných ľudí, ktorí žili v tomto svete, v rôznom čase. Spoznali Pána, uverili mu a žili ten svoj jeden život v tom, aby sa páčili Bohu. Oni tiež mali boje, križe, trpeli pre Pána, ale dôverovali mu, mali vieru a vytrvali až do „onoho dňa“, keď sa stretli s Ježišom. Aj teba brat, sestra Ježiš pozýva a volá, aby si ho poznal a veril, pozýva Ťa k svätosti.“ Na fotke sme spolu čítali listy, modlili sa za Vás.

Foto: Prešov Andrej Galajada, Marián, brat Sunny z Anglicka.

Riešili sme, ako vždy, návštevu väznic.

Po väznici v Košiciach sme sa s rodinkou ponáhľali práve sem. Cesta bola náročná, opica úradovala, ale ani 350 km nás nezastavilo.

Foto: Skalka pri Trenčíne, festival Nové Svitanie dňa 10.7.2022, ako vidíte na fotkách, boli sme viacerí z nášho

spoločenstva zavolaní, aby sme vydali svedectvo o nádeji. Prišla aj Dominika Gurbaľová (**vid' foto vľavo**). Na pravo fotka v strede je Gary, ktorý sa s nami prišiel zoznámiť, nakoľko Nové svitanie vzniklo v Anglicku a práve Gary bol tento rok u nás, lebo po celom svete práve on vedie a organizuje. No a ako počúval svedectvá, povedal nám, že aj v Anglicku majú v auguste takéto celosvetové stretnutie a vyslovil sa, že, ak Pán dá, mohli by sme prísť. Ako sme sa ďalej rozprávali, tak povedal, že ruší speakerov, tak uvidíme. Vo večerných hodinách sme prišli domov a na druhý deň ráno sme už vyrážali do Medžugorja.

Foto: Bosna a Hercegovina, Medžugorje dňa 12.7.2022 u Patrika a Nancy na hrade. Priniesol som jej vyrobený ruženec z doživotných trestov od Miloša,

nakol'ko pred rokom a pol nám darovala požehnané medailóny zázračnej medaile na výrobu týchto ružencov. A ako som jej začal svedčiť, tak ma požiadala o nahratie svedectva, pretože spolupracuje aj s televíziou na troch kontinentoch.

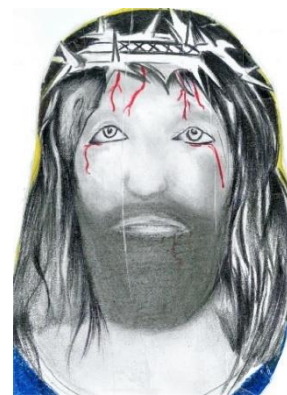
Foto: natáčanie do TV Mária Vision, Bosna a Hercegovina, Medžugorie. Kde sme slúžili a svedčili aj z manželkou

Časť listu od Roberta z väznice v Sučanoch: „Dovolil som si nakresliť

obrázok svätej Panny Márie, ako sa modlí za celé spoločenstvo DISMAS. A hlavne pre vás, lebo ste veľmi úžasní a ste moja rodina. Z tejto stránky vôbec neľutujem, že som, kde som. Keď by som tu nebol, tak by som vás asi nikdy nespoznal a ani nášho jedinečného Boha Otca. Veľmi pekne ďakujem za list a aj za predchádzajúci, kde som dostal aj obrázok nášho Pána Ježiša k meninám. Veľmi ma to v srdci potešilo, **ĎAKUJEM!** Samozrejme, do kvízu, ktorý mi ponúkate, s radosťou idem. Sme rodina a

čím je nás viac, tým sme silnejší proti zlu a aj naše modlitby sú potom silnejšie. Takže som s vami a všade a vždy. Mám novinku, požiadal som väznicu Šaca o upustenie ma do väznice Martin a vyšlo mi to, takže ostávam tu v Martine. Pomodlil som sa za to a dal som to do rúk, na starosť nášmu Oteckovi. On sa o to postaral. A ako už som spomínal, že tu spolu sedíme traja bratia a som vďačný všetkým svätým, tým, ktorí sa modlia za mňa. Mal som aj záverečné skúšky zo školy. Bolo to riadne ťažké na mňa (tie otázky), ktoré mi poskytli pár dní pred skúškami. Vravel som si, že to nedám. Som veľmi slabý na učenie. A znova som to dal do Pánových rúk a On sa tak postaral o to, že ani neviem, ako som odpovedal a skúška skončila úspešne aj s vyznamenaním. Bol som z toho aj trochu dáko mimo, alebo ako to opísať. Ale hlavne rád, veľmi rád, že sa ukázalo, ako náš Ocko koná. Zacítil som Jeho lásku ku mne, aj napriek všetkým tým zlým životom, čo som žil. Milujem Vás, Pane Bože, náš milovaný Otecko. Amen. “ Už som to dlhšie nepísal, ale pravidelne dostávam dopisy a majú niečo spoločné s úvodom tohto listu. Členovia sú radi, že sú vo väzení. Lebo by inak nespoznali pravého Boha a tú lásku, ktorú nám dáva. Nie, že by nechceli títo chlapi ísť domov, oni chcú, ale len ďakujú, že Ho mohli spoznať, lebo vtedy sa zmení všetko a ako aj ďalej ste čítali, tak robí zázraky nad zázrakmi. Všetky listy, ktoré zverejňujem, ale aj iné, ktoré nedokážem zverejniť od teba, sú plné zázrakov. Ale zázraky sú len sprievodné znamenia pre to, aby sme prijali toho najcennejšieho a to je Ježiš Kristus. A odvtedy bez neho nemôžeme žiť. Koľko NL človek potrebuje, aby ozaj uveril, koľko zázrakov potrebuje, aby uveril, nemyslím teraz na teba, ale toho, čo sedí vedľa teba, alebo ho stretávaš na chodbe, v práci, v cele. Možno ti povedia, že to chcú vidieť na vlastné oči a uveria. Ozaj? Prečítaj si Lk 16,19-31. Ale chcem ti povedať, daj im šancu a modli sa za nich, to je naša viera a láska. **Foto: kresba Ľubomíra H.**

z väznice Sučany.

Foto: Marek a Dodo Zacharovci pri predávaní NL – Novinky Dismasu Jožkovi Šiškovci. Ako vidíte, sú na bicykly, nakol'ko v Hlohovci je most zavretý a dá sa prejsť na druhú stranu najjednoduchšie práve na tomto dopravnom prostriedku. Ďakujeme chlapci za vašu službu, bez Vás by to bolo trápenie. Chlapci, ktorí su možno často neni vidieť, ale o to potrebnejší. Aktuálne spracovávajú **403 listov** pre Vás vo väzniciach.

Spresnenie: NL - NOVINKY z Dismasu teraz budeme robiť raz za 4 týždne. Doteraz to bolo raz za 3 týždne.

Misia I:

Úmysly: modlíme sa každý o 20.00 hod., a **40-hod. modlitebnú reťaz** od piatka 08.00 hod. do 23.59 hod. v sobotu.

40 hod. P+S	Predkladaný úmysel za spol. Dismas, za teba aj tvoju rodinu a všetky miesta, kam práve ideme
22.-23.7.2022	za mier a pokoj na svete a zomrelých členov Ondreja R. a Jozefa T.
29.-30.7.2022	za odproszenie urážok, za úprimné pokánie
5.-6.8.2022	za našich kňazov, biskupa Rábeka, nové duchovné povolania
12-13.8.2022	za slúžiacie rodiny v Dismase

25.7.2022 **Boh Ťa žehnaj, drahá sestra v Kristovi – BŤŽ + Michal NL - NOVINKY z Dismasu č.74**

